

1149

D O G M A T I C I

1150

contentione Codicis cum vulgatis ejus Scriptis constare posset. Negat ille in *Apologia* edit. *Operum Paris. 1616. 4.* praefixa: reperi Librum aliquem a se scriptum, qui *Sententiarum* dicatur. Quomodo igitur *Bernardus Capitula* contra illum scripta et ad *Innocentium II.* missa ita concludere potuit: *Haec autem capitula partim in libro Theologiae Magistri Petri, partim in libro Sententiarum ejusdem, partim in libro, cui titulus est, Scito te ipsum, reperta sunt?* Citat *Abailardus* haec ipsa verba; ego vero illa in *Bernardi* edit. *Paris. 1690. T. II. col. 640.* et *seqq.* non inveni.

Egregium Codicem postice munuit mancum quidem Diploma, quo *Albertus II. Episcopus Frisingensis* e Comitib. de *Hohenberg a. 1350. honorabilem Virum Vlicum Pincern* — — in possessionem mittit *Capelle sancti Leonhardi per mortem honorabilis viri Nicolai Prepositi Monasterien.* vacantem. Fundaverat et dotaverat eam *Henricus I. Ep.* qui obiit a. 1137. et ad eam condi voluit. Vide *Meichelbeckii Hist. Frising. T. I. P. I. qui P. II. p. 535.* etiam *Donationes* recitat.

CCCCLXIII.

R. 1120 Codex membraneus lat. Sec. XII. Folior. 127. f. min. eleganter exaratus, literis initiorum auro, coloribusque variis, et rubricis distinctus, olimque Collegii S. J. Vienn. hunc titulum praefert: *Incipit prologus libri de sacramentis Codd. Theol. V. II. P. II.*

tis. ab initio usque ad finem in unam seriem dispositis. Autor, qui tacetur, est Hugo de S. Victore Can. Reg. defunctus a. 1140. cui igitur Codex praesens aetate par esse possit. Initium Prologi est: Librum de sacramentis christianae fidei studio quorundam scribere compulsus sum. &c. Hic tu per Sacramenta non Sigilla novae legis gratiam conferentia, sed universa Religionis nostrae Mysteria, atque adeo totam paene Theologiam dogmaticam intellige, quam Hugo II. Libris complexus est. Hi Libri in Partes, hae vero in Capita abeunt. Liber I. qui solus hunc Codicem implet, Partibus XII. definitur, atque harum Elenchus continuo Prologum subsequitur. P. I. C. 1. breve Praefamen habet hujus exordii: Cum igitur de prima eruditione sacri eloquii, quae in historica constat lectione, compendiosum uolumen prius dictassem &c. Vides Autorem innuere Tractatum suum de Scripturis et Scriptoribus sacris, cui proinde noster de Sacramentis pone subire deberet. At vero Editores Operum Hugonis Rothomag. 1648. f. eos ita divulgare, ut ille quidem Tomum I. auspiceretur, hic autem Tomum III. seu postremum terminet. Contuli quodamtenus editionem mox memoratam cum Codice, vidique eam nostris e lectionibus perfici posse. Ita v. g. in illo Praefamine Edita in quo si fundamento, Codex in quo quasi fundamento. Ed. ut animus aliquid, Cod. ut animus legentis aliquid. Cap. 2. Ed. sive iis quae subsequuntur.

C

1151

I C O D I C E S I

1152

quantur, Cod. sive bis que subsequuntur, Ed. *consideratio tractatio quae*, Cod. *consideratio tractatioque*. Cap. 3. Ed. *ut esset totius*, Cod. *ut etiam totius* &c. Illud omittere non debeo, praetexta esse Codici Folia duo, quibus de Vorum et Rerum Significationibus tractatur totidem Articulis, quorum prior insit: *Diligens scrutator sacri eloquii* &c. alter: *Discerne et considera diligenter* &c. uterque plane e mente Hugonis, quin et eadem phrasi, qua is *Excerptor. Prior. L. II. c. 5.* edit. cit. T. II. p. 342. utitur. Videbit igitur Operum Hugonis studiosior, quo illi Articuli pertineant, et an inter *Avendora* sint censendi. Ceterum alia integri hujus Operis Exemplaria jam dabo.

CCCCLXIV.

- U. 622 Codex chartaceus lat. Sec. XIV. Folior. 166. f. per duas columnas scriptus, rubro distinctus, et testamento Thomae nostri *Hasselbachii* olim addictus Collegio B. V. M. *domus rubee rose apud fratres predicatores in Wyenna* continet Hugonis de S. Victore Can. Reg. Opus in II. *Libros* distinctum de *Sacramentis*, quo vocabulo non hic Sacramenta veniunt Ecclesiae, sed arcana Dei in creando et reparando Homine Consilia. Prooemium incipit: *Librum de sacramentis christianae fidei studio quorundam scribere compulsus* &c. Sequitur *Librorum, Partium et Capitum* Conspectus, ut in Edit. *Rothomag. Opp. omn. T. III. 1648.*

p. 482. f. demum Opus ipsum, cujus Textus ob lectionis varietatem non negligendus foret, si quis Hugonis *negitmotegos* et ordinatius edendi consilium olim susciperet. De hoc Populari nostro e *Blankenburgiorum Stirpe* a. 1097. progenito haec ad calcem adduntur. *Hugo de sancto Victore Parisius claruit, qui de contemplacione et moribus multa scripsit. Huic in extremis laboranti hostiam non consecratam Monachi propter vomitus periculum attulerunt sacram eukaristiam simulantes, quod Hugo per spiritum intelligens exclamavit: Cur me fallere fratres voluistis? Iste non est Dominus meus ihesus christus. Qui territi corpus christi attulerunt. Sed Hugo propter vomitum communicare non audens sic orabat: Ascendat filius ad patrem, et cum eo spiritus meus ad eum, qui dedit illum. Quo dicto Eukaristia disparuit, et Hugo feliciter expiravit. Idem Hugo vixit sub Imperatore Henrico quarto, qui obiit Millesimo centesimo vigesimo quinto. Alii volunt 1140. Ad Codicis calcem praeter alia quaedam Notata fusior adscripta est Quaestio: *Vtrum per lapsum in novum peccatum mortale omnia peccata prius commissa (remissa) in contritione reddantur.**

CCCCLXV.

- Codex chartaceus lat. Sec. XIV. R. 2297 Folior. 191. f. per duas columnas commode perscriptus et minio distinctus aliud est ejusdem Operis Exemplum integrum, cui prae